

33) I. A. Med Hensyn til Ordningen af Overbestyrelsen for Postvæsenet har Udvalget rettet nogle Spørgsmaal til Ministeren, hvilke han i Skrivelse af 17de Februar 1874 har besvaret saaledes:

„Det vil være det ærede Udvalg bekendt, at det ved allerhøjeste Resolution af 8de November f. M. behagede Hans Majestæt Kongen allernaadigst at befale, at Post- og Telegrafvæsenet fra den 17de f. M. at regne, skulde henlægges fra Finantsministeriet til Indenrigsministeriet, og at det derefter ved allerhøjeste Resolution af 15de November lige allernaadigst behagede Hans Majestæt at befale, at Post- og Telegrafvæsenet samt Statsjernbanedriften fra 1ste Januar 1874 skulde henlægges direkte under Indenrigsministeriets 2det Departement.

Som en umiddelbar Følge af Henlæggelsen af Post- og Telegrafvæsenets Overbestyrelse direkte under Indenrigsministeriet bleve den nævnte Overbestyrelses Kontorer fra indværende Aars Begyndelse overflyttede fra deres tidligere Lokaler paa Postgaarden til Ministeriebygningen, alene med Undtagelse af „Bogholderiafdelingen“, som, efter tidligere at have dannet et selvstændigt Kontor under Overbestyrelsen, i Gehold til Kongelig Resolution af 23de Mai 1866 blev forenet med det daværende „Første Postsekretariat“ til eet Kontor under Navn af „Postvæsenets Første Sekretariat og Bogholderkontor.“ Af Hensyn til nogle af de i Bogholderiafdelingen foreskandede Forretninger blev det anset for rigtig, i alt Fald indtil videre, at bibeholde denne Afdeling paa selve Postgaarden. Foruden de egentlige Bogholderiforretninger paahviler det nemlig tillige Afdelingen at besørge alle de Forretninger, der staa i Forbindelse med Anskaffelsen, Opbevaringen, Expeditionen og Afsendelsen af et betydeligt Materiel til samtlige lokale Posthuses Brug, saasom Postfrimærker, Tryksager og Rekviriter af forskellig Slags (Lodder, Poser, Presenninger, Ekilte, Brevkasser, Bægte, Uhre, Pengekasser, Stempler osv.), og det bliver ikke nærmere at paavise, hvor betydelig Expeditionen lettes ved, at disse talrige og til dels omfangsrige Gjenstande, der stadig forsendes til og fra Posthusene, undgaa at transporteres inellem Ministeriebygningen og Postgaarden. Det er for Øvrigt Ministeriets Agt, naar nogen Erfaring er indvunden, at tage under Overveielse, hvor vidt der, — forudsat, at den fornødne Mads i Ministeriebygningen maatte kunne tilveiebringes — turde være Anledning til for de egentlige Bogholderiforretningers Vedkommende at gjøre nogen Forandring i dette Forhold.

Svad dernæst angaar de af det ærede Finantsudvalg begjærede Oplysninger om, hvorvidt der er foretaget nogen Forandring i Fordelingen af de til Postvæsenets Overbestyrelse hørende Forretninger, skal jeg oplyse, at jeg, da Post-, Telegraf- og Jernbnevæsenets Sammenlægning under een Ledelse i selve Ministeriet bragtes til Udførelse, og da Mellemløbet mellem den øverste Bestyrelse i Ministeriet og det Posten benyttende Publikum bortsaldt derved, at Generalpostdirektoratet nedlagdes, strax sølte mig overbevist om, at det af Hensyn dels til Afgjørelseens forskjellige Art og Betydning, dels til Arbeidets hurtigst mulige Fremme maatte anses for rigtig fra selve Overbestyrelsen at udsondre en Del Sager, hvis Betydning ikke var af den Betskaffenhed, at de syntes med Nødvendighed at udkræve en ministeriel Afgjørelse, og som derhos stode i en saa nær Forbindelse med Postvæsenets Drifts virksomhed, at de ogsaa af denne Grund syntes langt naturligere at egne sig til Behandling udenfor Ministeriet og da navnlig af Postinspektørerne. Disse Embedsmænd ville, navnlig som en Følge af deres kontrollerende og inspicerende Virksomhed, stedsne netop være i Besiddelse af det nøieste Kjendskab til alle de Driften og den praktiske Posttjeneste vedrørende Detail- og Lokalspørgsmaal, hvortil her sigtes, hvorfor Postbestyrelsen ogsaa tidligere bestandig havde været nødsaget til at indhente og i alt Væsentligt at følge deres Erklæringer, forinden nogen endelig Afgjørelse af saadanne Sager af den kunde blive truffen.

I Overbevisningen om en saadan Ordningss Hensigtsmæssighed fandt Ministeriet det rigtig snarest muligt at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger, og allerede fra den 1ste Februar d. A. at regne ere derfor en Del Sager af den ovenomhandlede Kategori bleve overdragne Postinspektørerne til Behandling og Afgjørelse, henholdsvis for de enhver af de nævnte Embedsmænd særlig underlagte Distrikters Vedkommende. I hvilket Omfang denne Forøgelse af Postinspektørernes Forretningsomraade har fundet Sted, vil behagelig erfares af det medfølgende Exemplar af de „Officielle Meddelelser fra Overbestyrelsen for Post- og Telegrafvæsenet“ Nr. 1 af 28de Januar d. A., hvoraf tillige vil ses, at man, for saa vidt der herved er givet Postinspektørerne en uvidet Myndighed med Hensyn til Afgjørelsen af visse Sager, dog stedsne i saa Henseende har forbeholdt Vedkommende Refkurs til Ministeriet.

Som en Følge af de paagældende — om end ikke kvalitativt, saa dog kvantitativt ikke ganske ubetydelige — Sagers Overgang fra Ministeriet til Postinspektørerne har det været nød-